

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4To/38/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8716010518
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Sninský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8716010518.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Sninského a sudcov JUDr. Martiny Zeleňakovej a JUDr. Petra Tobiaša na verejnom zasadnutí konanom dňa 24.05.2018 v trestnej veci proti obžalovanej K. A. a spol. pre zločin podvodu podľa § 222 ods.1, ods. 3 Tr. zák., o odvolaní obžalovanej K. A. proti rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 6T/62/2016 zo dňa 12.06.2017, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku odvolanie obžalovanej K. A. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. zrušil u obžalovanej K. A., rod. K., nar. XX.XX.XXXX z rozsudku Okresného súdu Poprad 5T/174/2012 zo dňa 15.04.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 15.04.2013 výrok o vine, ktorým bola uznaná vinnou zo zločinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona pre skutok, ktorého sa dopustila tak, že

- dňa 7. 9. 2006 v Poprade, uzatvorila spolu s manželom Z. A. zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX so Slovenskou sporiteľňou, a.s. Bratislava, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 100.000,- Sk, t.j. 3.319,39 eur, ktorý sa zaviazali splácať mesačne po 1.815,- Sk, t. j. 60,25 eur, pričom konečná splatnosť úveru bola naplánovaná ku dňu 20. 10. 2013, pričom splátky riadne a včas splácané neboli a v zmluve o úvere K. A. podpísala bez súhlasu a bez vedomia T. Q. M., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom A. č. XXX, ako dlžníčku a v dodatku uvedenej zmluvy o úvere - v dohode o ručení podpísala bez súhlasu a bez vedomia I. K., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom O., J. č. XXXX/XX ako ručiteľku, pričom takto konala aj bez vedomia svojho manžela Z. A., čím Slovenskú sporiteľňu a.s. Bratislava uviedla do omylu a spôsobila jej tak škodu vo výške najmenej 3 319,39 eur,

- výrok o treste, za čo jej bol uložený podľa § 222 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. j) písm. l) Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov, ktorého výkon jej bol podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona podmienenečne odložený s určením skúšobnej doby v trvaní 2 rokov, v ktorej skúšobnej dobe na základe uznesenia Okresného súdu Poprad 5T/174/2012 -173 zo dňa 7. 9. 2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove 1Tos/34/2015 -182 zo dňa 19. 11. 2015 sa podľa § 50 ods. 4 Trestného zákona neosvedčila a ďalej bolo rozhodnuté, že trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov vykoná so zaradením výkonu podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia

- výrok o náhrade škody, ktorým podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku poškodená Slovenská sporiteľňa, a. s., Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 s nárokom na náhradu škody bola odkázaná na občiansko-súdne konanie

a ďalej uznal obžalovanú K. A., rod. K., nar.. vinnou zo zločinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. v časti v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. a obžalovaného Z. A. zo zločinu

úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

- obžalovaná K. A. dňa 7. 9. 2006 v Poprade, uzatvorila spolu s manželom Z. A. zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX so Slovenskou sporiteľňou, a.s. Bratislava, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 100.000,- Sk, t.j. 3.319,39 eur, ktorý sa zaviazali splácať mesačne po 1.815,- Sk, t. j. 60,25 eur, pričom konečná splatnosť úveru bola naplánovaná ku dňu 20. 10. 2013, pričom splátky riadne a včas splácané neboli a v zmluve o úvere K. A. podpísala bez súhlasu a bez vedomia T. Q. M., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom A. č. XXX, ako dlžníčku a v dodatku uvedenej zmluvy o úvere - v dohode o ručení podpísala bez súhlasu a bez vedomia I. K., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom O., J. č. XXXX/XX ako ručiteľku, pričom takto konala bez vedomia svojho manžela Z. A., čím Slovenskú sporiteľňu a.s. Bratislava uviedla do omylu a spôsobilá jej tak škodu vo výške najmenej 3 319,39 eur,

- obžalovaný Z. A. a obžalovaná K. A. po vzájomnej predchádzajúcej dohode uzatvorili a podpísali v meste Poprad v mene rodičov obž. Z. A., a to M. A. a U. A. dňa 19. 9. 2006 Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX so spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a. s. so sídlom Suché Mýto č. 4, Bratislava, IČO: 00 151 653, predmetom ktorej bolo poskytnutie splátkového spotrebného úveru vo výške 200.000,- Sk, t. j. 6.638,78 eur, v zmysle ktorej Z. A. a K. A. zaviazali rodičov Z. A. a M. A. a U. A. uhradiť tento úver v 119-tich mesačných splátkach po 2.952,- Sk, t. j. 97,99 eur s dátumom prvej splátky dňa 20. 10. 2006 a konečnou splatnosťou úveru dňa 20. 8. 2016, pričom táto zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX bola uzatvorená a podpísaná bez vedomia a súhlasu M. A. a U. A., čím takýmto konaním uviedli spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a. s. Bratislava do omylu v otázke splnenia podmienok na získanie a splácanie úveru, čím jej spôsobili škodu vo výške 351.288,- Sk, t. j. 11.660,63 eur.

Za to okresný súd uložil

obžalovanej K. A. podľa § 222 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j), písm. l) Tr. zák., § 41 ods. 3 Tr. zák. spoločný trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. ju pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovanému Z. A. podľa § 222 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák. uložil trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov. Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. mu výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil a zároveň uložil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona mu určil skúšobnú dobu na 30 (tridsať) mesiacov a zároveň podľa § 51 ods. 4 písm. g) Trestného zákona mu uložil povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu, ktorá povinnosť je súčasťou probačného dohľadu.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku poškodenú Slovenskú sporiteľňu, a. s., Tomášikova č. 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00151653 odkázal s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku, avšak len čo do výroku o treste, podala ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní obžalovaná K. A. odvolanie. V dodatočne predložených písomných dôvodoch prostredníctvom svojho obhajcu vytkla okresnému súdu, že trest, ktorý jej bol uložený bol neprimeraný okolnostiam spáchaného skutku a okolnostiam daným v čase rozhodovania o ňom, nesúhlasila s tým, že uložený trest bol potrebný na jej prevýchovu a zabezpečenie ochrany spoločnosti. Odvolateľka navrhla, aby jej bol trest uložený s použitím inštitútu mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák., ktorý podľa jej názoru bol s poukazom na judikatúru Najvyššieho súdu odôvodnený jednak z toho hľadiska, že doba, ktorá uplynula od spáchania skutku bola 11 rokov, pričom na hlavnom pojednávaní, pričom poukázala aj na to, že na hlavnom pojednávaní urobila vyhlásenie o vine a jednak boli odôvodnené pomermi na jej strane, najmä s prihliadnutím na to, že je matkou dvoch maloletých detí, o ktoré sa nemôže riadne starať, lebo vykonáva trest odňatia slobody. V podstate na základe týchto dôvodov obžalovaná K. A. navrhla, aby jej bol uložený miernejší trest.

Na základe takto podaného odvolania postupoval krajský súd v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší

rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a v prejednávanej veci navyše, keďže obžalovaná K. A. urobila vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku a bola poučená podľa § 257 ods. 5 Tr. poriadku, len pokiaľ by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku. Krajský súd v danom prípade nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku, a preto preskúmal len napadnutý výrok rozsudku, teda výrok o treste a po takomto preskúmaní dospel k záveru, že odvolanie obžalovanej K. A. nie je dôvodné.

V posudzovanej trestnej veci bolo, podľa názoru krajského súdu, pred súdom prvého stupňa vykonané dokazovanie v podstate v takom rozsahu, ako to bolo v zmysle ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. poriadku pre správne zistenie skutkového stavu nevyhnutné. Krajský súd pre potreby svojho rozhodnutia doplnil dokazovanie len o oboznámenie zápisnice o trestnom oznámení a o hodnotenie obžalovanej K. A. z miesta výkonu trestu odňatia slobody.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplynulo, ktoré skutočnosti vzal súd prvého stupňa do úvahy pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu. Plynie z neho, že pri druhu a výmere trestu súd prihliadol na základné kritéria ukladania trestu tak, ako to má na zreteli ustanovenie § 34 ods. 1 a nasl. Trestného zákona, na to, že trest má plniť jednak represívnu funkciu, ako aj úlohu individuálnej a generálnej prevencie a súčasne má predstavovať morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. V prípade obžalovanej K. A. zistil poľahčujúce okolnosti uvedené v § 36 písm. j), písm. l) Tr. zák., pričom priťažujúce okolnosti v zmysle § 37 Tr. zák. nezistil, a preto vychádzajúc z trestnej sadzby trestu odňatia slobody vo výmere 3 - 10 rokov, vzhľadom na prevahu poľahčujúcich okolností, hornú hranicu znížil o jednu tretinu a ukladal spoločný trest v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 41 ods. 3 Tr. zák. Okresný súd mal za to, že účel uloženého trestu bude dosiahnutý uložením trestu odňatia slobody na spodnej hranici zákonom určenej trestnej sadzby nepodmienečne, keďže v prípade odsúdenia obžalovanej vo veci Okresného súdu Poprad sp.zn. 5T/174/2012 už došlo k nariadeniu nepodmienečného trestu odňatia slobody. Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaná pred spáchaním trestnej činnosti vo výkone trestu odňatia slobody nebola, bola okresným súdom zaradená do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Okresný súd sa zaoberal aj možnosťou mimoriadneho zníženia trestu, no dospel k záveru, že právne relevantné skutočnosti § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e) Tr. zák. nezistil, lebo v prípade obžalovanej sa jednalo o pokračujúcu trestnú činnosť a v skúšobnej dobe spáchala ďalšiu trestnú činnosť obdobného charakteru

So závermi okresného súdu sa krajský súd v celom rozsahu stotožnil a s prihliadnutím na povahu odvolacích námietok dodáva nasledovné.

Z odpisu registra trestov vyplynulo, že odvolateľka bola rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/174/2012 zo dňa 15.04.2013 odsúdená pre zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 2 roky s určením skúšobnej doby v trvaní 2 rokov za okolnosti, že bolo použité ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák., teda trest jej bol mimoriadne znížený, pričom výkon trestu jej bol podmienečne odložený na skúšobnú dobu, v ktorej sa ale neosvedčila a dňa 19.11.2015 došlo k nariadeniu výkonu trestu odňatia slobody. Súčasne bola za prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. odsúdená rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp.zn. 4T/187/2014 zo dňa 30.09.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť 30.09.2014 na trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov nepodmienečne so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, ktorý trest vykonala dňa 27.06.2015. Podľa výpisu z registra priestupkov dňa 15.11.2013 spáchala priestupok proti majetku, konaním, ktoré malo povahu podvodného konania a ním spôsobila inému škodu vo výške 252,- eur, za čo bola postihnutá pokutou 10,- eur.

Podľa § 2 ods. 7 Tr. poriadku každý má právo, aby jeho trestná vec bola spravodlivo a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom v jeho prítomnosti tak, aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom, ak tento zákon neustanovuje inak.

Medzi "okolnosti prípadu" podľa osobitného zmiernovacieho ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. nepochybne patrí aj neprerokovanie veci bez zbytočných prietahov, ak nie sú prietahy zavinené obvineným, v čom je styčný bod tejto zákonnej úpravy s čl. 6 ods. 1 Dohovoru a čl. 48 ods. 2

Ústavy, a zároveň premietnutie čl. 13 Dohovoru do právneho poriadku Slovenskej republiky vo vzťahu k dotknutému porušeniu práv obvineného. /Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 13. septembra 2016, sp. zn. 2 Tdo 76/2015 publikovaný pod R 46/2017/. Podľa ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu a jej zodpovedajúcej rozhodovacej praxe Ústavného súdu Slovenskej republiky a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky značný časový odstup od spáchania deliktu má vplyv na určenie nebezpečnosti a závažnosti spáchaného trestného činu. Porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov môže mať vyjadrenie pri ukladaní trestu.

V predmetnej trestnej veci boli inkriminované skutky spáchané obžalovanou v septembri 2006. Trestné oznámenie pre skutok zo dňa 19.09.2006 bolo podané dňa 04.07.2013 matkou odsúdeného Z. A., ktorá v ňom v podstate uviedla, že až keď dňa 28.06.2013 dostala výzvu z Okresného súdu Poprad na zaplatenie 8872,18 eur s prílohami, tak zistila, že podpisy na zmluve o pôžičke nie sú jej. Trestné stíhanie bolo začaté 09.08.2013, pričom znalecké skúmanie podstatných listín znalcom z odboru Písmoznalctvo prebiehalo od 18.11.2013 do 07.04.2014 a obžalovanej K. A. bolo vznesené obvinenie 26.08.2014. V rámci prípravného konania bolo vypočutých spolu 9 svedkov, vyšetrený duševný stav odvolateľky s podaním znaleckého posudku a zabezpečené listinné dôkazy. Prípravné konanie bolo skončené podaním obžaloby 08.06.2016, pričom vo veci bolo súdom prvého stupňa po vykonaní troch hlavných pojednávaní /18.01.2017, 03.04.2017, 12.06.2017/ rozhodnuté napadnutým rozsudkom 12.06.2017. Väčší rozsah prípadu potvrdzovala aj skutočnosť, že spis mal 991 strán, pričom sa viedlo spoločné konanie aj proti obvinenému Z. A..

Uvedený časový odstup od spáchania deliktu do rozhodnutia odvolacieho súdu pritom nebol spôsobený okolnosťami mimo vplyvu obžalovanej. Obžalovaná trestnú činnosť spáchala natoľko premysleným spôsobom, že k vzniku podozrenia, o ktorom sa orgány činné v trestnom konaní dozvedeli, došlo až po takmer siedmych rokoch od spáchania trestného činu, pričom uvedené podozrenie muselo byť preverené znaleckým skúmaním najdôležitejších listinných dôkazov a vykonaním množstva ďalších dôkazov. Z uvedených skutočností bolo podľa názoru krajského súdu zrejmé, že v rámci trestného konania vedeného proti odvolateľke nedošlo k porušeniu jej práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Preto doterajšie trvanie trestného konania nemalo vplyv na ukládanie trestu a tak nemohlo ani dôjsť k uloženiu trestu pod zákonom určenú spodnú hranicu trestnej sadzby.

Ak možno páchatelovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák., teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maior (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/c/ Tr. poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu. / Stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 44/2017 z 27.06.2017, sp. zn. Tpj 55/2016/

Okresný súd teda mohol po prijatí vyhlásenia obžalovanej o vine zvažovať vhodnosť a vecnú správnosť mimoriadneho zníženia trestu ako zmierňujúceho inštitútu Trestného zákona. Vhodnosti a vecnej správnosti takéhoto postupu ale bránilo, že obžalovaná spáchala pokračujúci zločin a po jeho spáchaní sa dopustila ďalšieho trestného činu obdobnej povahy, ako aj priestupku obdobnej povahy, a preto prijatie vyhlásenia obžalovanej o vine aj krajský súd zohľadnil ako skutočnosť, ktorá považoval u odvolateľky za dôležitú pre uloženie trestu odňatia slobody na samej spodnej hranici zvýšenej trestnej sadzby. Podľa názoru krajského súdu, uloženým trestom bolo primerane zohľadnené, že obžalovaná svojim vyhlásením umožnila prevziať výsledky dokazovania z prípravného konania bez toho, aby tieto boli konfrontované s výsledkami dokazovania na hlavnom pojednávaní.

Krajský súd vo všeobecnosti poukazuje na to, že pokiaľ majú byť pomery páchatel'a okolnosťou pre mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák., musia sa mimoriadne odlišovať od pomerov, ktoré sú v populácii skôr bežné ako výnimočné.

Z výsledkov vykonaného dokazovania pritom vyplynulo, že obžalovaná v podstate žila v usporiadaných rodinných vzťahoch až do roku 2012, kedy so svojim manželom, odsúdeným Z. A., prestala žiť v spoločnej domácnosti. V období páchania trestnej činnosti pritom zneužívala alkohol, a to do tej miery, že vykonaným dokazovaním bolo zistené, že sa stala závislou na alkohole. Podľa hodnotenia z

ústavu na výkon trestu odňatia slobody sa odvolateľka venuje aktivitám smerujúcim k zbaveniu sa tejto závislosti a udržiava pravidelný písomný a telefonický kontakt so svojim synmi, ktorí sú v starostlivosti matky odvolateľky K. K.. Krajský súd preto na základe doterajšieho dokazovania uzavrel, že pomery obžalovanej možno považovať skôr za bežné ako za výnimočné, pričom nezistil ani iné okolnosti odôvodňujúce mimoriadne zníženie trestu.

Použitie trestnej sadzby odňatia slobody vymedzenej Trestným zákonom pri trestnom čine podvodu podľa § 222 ods. 3 Tr. zákona upravenej podľa § 38 ods. 3 Tr. zákona, teda v rozpätí od 3 do 7 rokov a 8 mesiacov, krajský súd považoval za odôvodnené, pretože obžalovaná nepreukázala polepšenie, keď napriek tomu, že už v prípade zrušovaného rozsudku okresný súd pristúpil k mimoriadnemu zníženiu trestu a dokonca uložil trest nespojený s výkonom trestu, obžalovaná spôsobom svojho života polepšenie nepreukázala, naopak preukázala, že je potrebné pôsobiť prísnejším trestom, lebo bolo rozhodnuté o premene na trest nepodmienečný, nakoľko v skúšobnej dobe spáchala povahovo obdobný ďalší úmyselný majetkový trestný čin a spáchala aj priestupok obdobnej povahy.

Majúc na zreteli vyššie uvedené zásady pre ukladanie trestu, ako aj účel trestu vyplývajúci z ustanovenia § 34 ods. 1 Tr. zák., ktorým je ochrana spoločnosti pred páchatelom spočívajúca v tom, že sa mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorenie podmienok na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a okolnosť, aby uložený trest súčasne iných odradil od páchania trestných činov a zároveň vyjadroval morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou, zohľadňujúc nepriaznivú prognózu nápravy obžalovanej prameniacu najmä zo skutočnosti, že sa opakovane dopúšťala trestnej činnosti rovnakého charakteru, od spáchania ktorej ju neodradila ani hrozba trestu, no na strane druhej skutočnosť, že obžalovaná v súčasnosti vykonáva trest odňatia slobody vo výmere dvoch rokov, keď za obdobný trestný čin vykonal aj trest odňatia slobody vo výmere osem mesiacov a aktuálne je z výkonu trestu odňatia slobody hodnotená v podstate priaznivo a po zohľadnení jej pomerov krajský súd dospel k záveru, že trest na samej dolnej hranici upravenej trestnej sadzby je tak z hľadiska individuálnej ako aj generálnej prevencie trestom primeraným.

Nakoľko okresný súd správne rozhodol aj o spôsobe výkonu spoločného trestu odňatia slobody a krajský súd ani v konaní, ktoré výroku o treste predchádzalo nezistil žiadne chyby, na základe ktorých by mohol rozhodnúť v prospech odvolateľky, na základe vyššie uvedených dôvodov potom krajský súd odvolanie obžalovanej K. A. ako nedôvodné postupom podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný